Szekszárd, 1887. március1.-Szekszárd, 1974. július 27.

Kisparaszti családból származott. Szülei 6 kat. holdon gazdálkodtak, főleg szőlőtermesztéssel foglalkoztak. Négy elemit és egy polgári osztályt végzett. Fiatal korában napszámosként dolgozott, és részes aratást vállalt uradalmi földeken. Az első világháborúban a 44. gyalogezred őrvezetőjeként Szerbiában és Olaszországban, Doberdónál harcolt. Hazatérte után kishaszonbérletbe vett 6 kat. hold szőlőben gazdálkodott. 1920 után, a konszolidációt követően bekerült a vármegyei törvényhatósági bizottságba és Szekszárd város képviselő-testületébe. Később az Alsó-dunántúli Mezőgazdasági Kamara tagja, és a Szekszárdi Kisgazdák Egyesületének a titkára. 1930-ban bekapcsolódott kibontakozó ellenzéki kisgazdamozgalomba, belépett a Független Kisgazdapártba, 1931-ben a helyi szervezet elnökévé és a szekszárdi választókerület kisgazdapárti szervezete alelnökévé választották. Egy ideig ellátta a vármegyei központ titkári teendőit is. Nagy szerepe volt a Tolna vármegyei szervezetek kiépítésében. Részt vett az 1930-as évek választási küzdelmeiben. 1939-ben a tamási egyéni választókerületben az FKGP képviselőjelöltje volt, de a szavazatok 16, 13 százalékával alulmaradt a nyilaspárti jelölttel szemben. A Tolna vármegyei listán sem sikerült a parlamentbe kerülnie. 1941-ben azok közé tartozott, akik megalakították a Magyar Parasztszövetséget; ő vezette a Tolna vármegyei szervezetet. 1945 tavaszán, a háború befejezésével közéleti aktivitása mit sem csökkent. Pártja képviseletében delegálták a Szekszárdi Nemzeti Bizottságba, és a helyi képviselő-testület tagjai közé. 1945. június 24-én Tolna vármegye képviseletében beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, majd július 7-étől a vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. 1945. augusztus 20-án bekerült az FKGP Országos Intézőbizottságába. Szeptember 1-jéből a Tolna vármegyei pártszervezet alelnöke. 1947. decembertől elnöke. 1945. november 4-én az FKGP Baranya és Tolna megyei listájáról újból bejutott a törvényhozásba, tagja lett a politikai bizottságnak. 1946. szeptember 7-én az FKGP PB tagjává választották. 1947. január 20-ától a parlament parasztképviselőiből álló „parasztblokk” elnöke; ellenállt a kommunisták azon követelésének, hogy a kormánykoalícióhoz nem tartozó parasztképviselőket zárják ki az alkalmi szövetségből. 1946-1947-ben a Magyar Parasztok Termelő-, Értékesítő, Beszerző és Fogyasztási Szövetkezete igazgatósági tagja. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Baranya és Tolna megyei listáról ismét mandátumot szerzett. 1947. szeptember 12-étől 1948. április 17-ig az FKGP egyik alelnöke. 1948 elejétől egyre kevésbé értett egyet a pártvezetés balratolódásával, ezért 1948. április 26-án lemondott a mandátumáról – ezt 1948. április 28-án jelentették be a parlamentben – majd május 11-én megyei pártelnöki tisztségről. Visszavonulása után hazament gazdálkodni. A termelőszövetkezet 1950-ben átvette a földjét, de 1 kat. hold szőlőjét háztáji gazdaságként visszakapta. 1956 októberében részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében, az október 31-i alakuló ülésen az FKGP szekszárdi szervezetének az elnökévé választották; ismét bekapcsolódott a megye és a város irányításába. 1960-ban belépett a termelőszövetkezetbe, 1964-ben a tsz öregségi járadékosaként vonult nyugdíjba.